

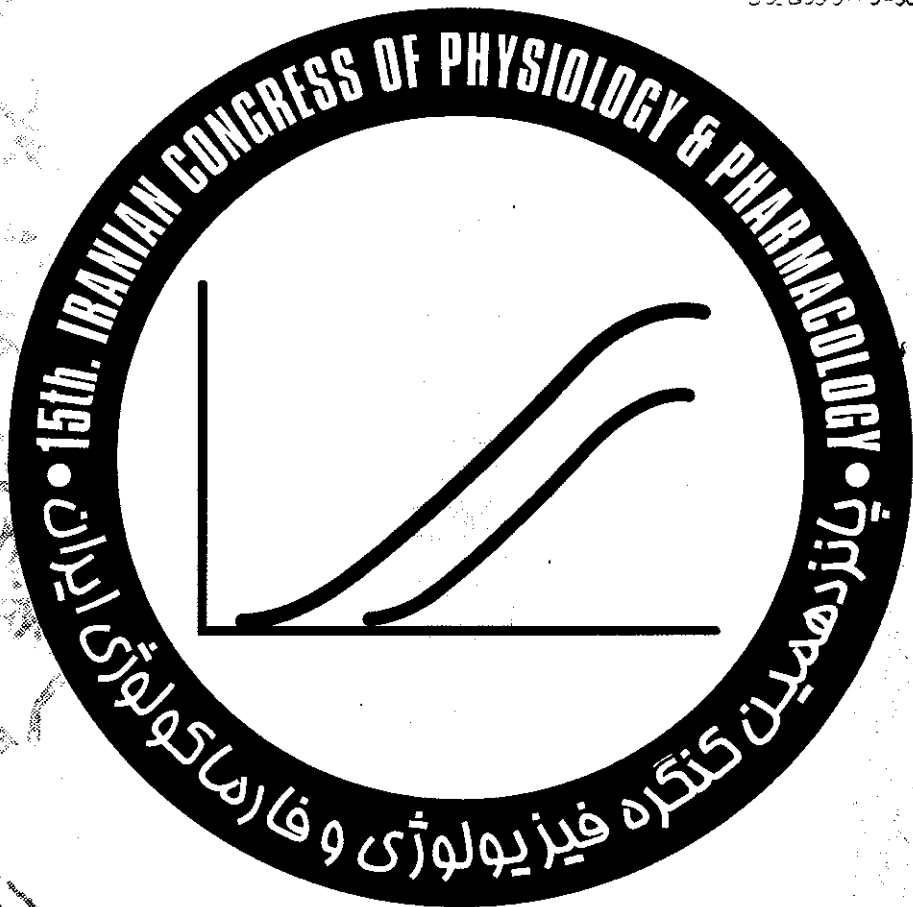

چهاردهمین کنگره بین‌المللی پزشکی جغرافیایی
و
پانزدهمین کنگره فیزیولوژی و فارماکولوژی ایران

۱۴-۱۷ آبان ۱۳۸۰
شیراز - ایران

برگزار کنندگان:
- دانشگاه علوم پزشکی شیراز
- انجمن فیزیولوژی و فارماکولوژی ایران

خلاصه مقالات

یک روش ساده برای تست حساسیت بارورفلکس کاروتیدی در انسان (مدل Eckberg)

سهیلا رفاهی - سعید خامنه

عضو هیئت علمی دانشکده پیراپزشکی تبریز - مدیر گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مهمترین سیستم کنترل لحظه به لحظه فشار خون، بارورفلکس کاروتیدی است. سابقاً برای ارزیابی بارورفلکس کاروتیدی از روشهای تهاجمی مانند تزریق یک آگونیست سمپاتیک مثل فنیل افرین و سپس بررسی شیب واکنش سیستم در قبال افزایش ضربان قلب حاصله استفاده می‌کردند. در سال ۱۹۷۵ اکبرگ توانست دستگاهی غیرتهاجمی برای تست حساسیت بارورفلکس کاروتیدی ابداع نماید. این سیستم براساس ایجاد فشار منفی در جلوی گردن کار می‌کند که این امر موجب کشش بافتهای نرم گردن و منجمله سینوس کاروتید می‌شود و بدین ترتیب با تقلید افزایش فشار داخل رگ، می‌تواند به تحریک بارورسپتورهای کاروتیدی که نوعی گیرنده کششی هستند منجر شود.

طراحی و ساخت شکل اصلاح شده و کامل تری از این دستگاه موضوع کار حاضر را تشکیل می‌دهد. از تغییرات مهمی که در طرح دستگاه داده شد انتخاب لاستیک مقاوم نخ تاب برای ساخت محفظه گردنی به جای ورقه های نرم سربی که در مدل اصلی پیش بینی شده بود و نیز قابلیت کنترل الکتریکی و کامپیوتری بود. به منظور تست دستگاه در دوازده داوطلب مذکر جوان به مدت ۱۰ ثانیه فشار محفظه گردنی به mmHg ۵۰ - تقلیل داده شد در حالی که طول سیکل های قلبی توسط دستگاه کاردیوپن ۲ به طور ممتد اندازه گیری می شد، طول سیکل قلبی آنرا افزایش یافت که با سطح پایه اختلاف معنی داری نشان می داد ($P < 0.003$). بنابراین تستهای نهایی کارایی دستگاه مزبور را در ایجاد تحریک بارورسپتورهای کاروتیدی تایید می نماید. دستگاه فوق قابل تولید و بکارگیری در سایر دانشگاههای علوم پزشکی و مراکز تحقیقاتی می باشد.